

Bucurosi si recunoscatori

Astazi intram in forta in prima epistola catre Tesaloniceni. Pana acum am analizat contextul ca sa intelegem mai bine ceea ce Pavel dorea sa transmita prin aceasta epistola.

Sa incepem sa citim 1 Tesaloniceni 1 : *“Pavel, Silvan și Timotei, către Biserica tesalonicenilor, care este în Dumnezeu Tatăl și în Domnul Isus Hristos: Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos.”*

Exista ceva interesant in aceasta epistola. Fara indoiala ca autorul acestei epistole este Pavel. El ii include pe Silvan si pe Timotei ca si co-autori ai acestei epistole cu toate ca ei n-au scris nimic. De ce face Pavel aceasta? Biserica este ca un corp care lucreaza ca un tot unitar cu toate ca actiunile sunt facute de fiecare membru in parte.

Totul nu este altceva decat suma partilor si Pavel are bine in vedere acest lucru! Pe de alta parte Pavel, Silvan si Timotei faceau parte din aceeasi lucrare.

Poate ca va intrebati cine este acest Silvan...nu este altul decat Sila-cel care a fost impreuna cu Pavel in Filipi.

Ce mesaj incearca sa transmita Pavel care incepe urandu-le “Har si pace” ?

Pacea este fructul harului! Doar o inima care a experimentat harul minunat al lui Hristos poate simti pace!

Pacea nu este fructul eforturilor tale de a fi credincios! Nici rezultatul incercarilor tale de a fi ascultator.

Pacea este darul pe care Dumnezeu il ofera celor care accepta iertarea Sa!

Dupa salut si prezentarea co-autorilor scrisorii, Pavel face o rugaciune de multumire pentru patru lucruri. Pentru aceasta vom continua cu versetele 2 si 3 din 1 Tesaloniceni :

“Mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi toți pe care vă pomenim necurmat în rugăciunile noastre; căci ne aducem aminte fără încetare, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, de lucrarea credinței voastre, de osteneala dragostei voastre și de tăria nădejzii în Domnul nostru Isus Hristos!”

Care sunt cele trei lucruri pe care Pavel le are in minte? Lucrarea credintei, osteneala dragostei si taria nadejdii. Lucrarea, osteneala si taria merg impreuna.

Dragostea, speranta si credinta Tesalonicenilor nu erau doar la nivel teoretic. Erau strans legate de lucrare, osteneala si tarie; erau deci practice.

Viata crestina nu poate fi o insiruire de concepte care suna bine la nivel teoretic! Nu, viata crestina trebuie sa fie ceva mai mult decat aceasta.

Daca aceste concepte nu se concretizeaza in ceva real in viata fiecarui fiu al lui Dumnezeu, atunci crestinismul nu inseamna nimic.

A doua parte a acestui studio ne duce in versetul 4: *“Știm, frați preaiubiți de Dumnezeu, alegerea voastră.”*

Acest verset ii induce in eroare pe multi crestini deoarece *“alegerea voastra”* ar putea sugera ideea de predestinare, si atunci cei care nu au fost predestinati pentru a fi salvati vor sfarsi prin a fi pierduti.

Aceasta invatatura nu este posibila in contextual biblic! Dar pentru a intelege acest subiect al Bibliei - ca de altfel orice subiect din Biblie, nu putem sa citim un singur text ci toate textele care vorbesc despre aceasta tema.

Daca Dumnezeu i-ar fi ales doar pe unii pentru a-i salva atunci cu siguranta ca ar fi fost un Dumnezeu nedrept!

Bineinteles ca Dumnezeu poate face ceea ce doreste pentru simplu fapt ca este Dumnezeu...dar in acest caz nu ar mai fi un Dumnezeu al dragostei. Si Biblia nu invata acest lucru.

Biblia invata ca Dumnezeu le-a dat libertate de alegere copiilor Lui pentru ca ei sa poata allege binele sau raul, salvare sau pierdere. Si pentru intarirea acestei idei avem Deuteronomul 30,19 care spune : *“Iau azi cerul și pământul martori împotriva voastră că ți-am pus înaintea viața și moartea, binecuvântarea și blestemul. Alege viața, ca să trăiești, tu și sămânța ta, ”*.

Cu alte cuvinte orice fiinta umana are inainte doua drumuri, doua alegeri. Intr-un anumit moment in viata va trebui sa alegem...

Dumnezeu ne sfatuieste sa alegem viata, dar decizia ne apartine noua si nimanui altcuiva.

In 1 Timotei 2,4 Pavel spune despre Dumnezeu ca este cel *“care vointe ca toti oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului.”*

Si atunci daca in acest text Pavel spune ca Dumnezeu vointe ca toti oamenii sa fie mantuiti cum ar putea afirma ceva contradictoriu in 1 Tesaloniceni?

Pavel nu spune niciodata ca Dumnezeu i-a ales doar pe unii, dimpotriva, afirma ca Dumnezeu ne-a ales pe toti!

Toti suntem iubiti, toti suntem ‘predestinati’ si dorinta lui Dumnezeu este ca toti sa fim salvati. Dumnezeu nu doreste ca pacatosul sa piara ci sa se caiasca de pacatul sau si sa aleaga sa traiasca. Dar fiinta umana este libera sa aleaga.

Continuam cu versetul 5 care spune : *“În adevăr, Evanghelia noastră v-a fost propovăduită nu numai cu vorbe, ci cu putere, cu Duhul Sfânt și cu o mare îndrăzneală. Căci știți că, din dragoste pentru voi, am fost așa printre voi.”*

Avem aici de inteles trei lucruri. Primul este Cuvantul lui Dumnezeu!

Pavel spune ca “Evanghelia n-a fost propovaduita numai cu vorbe”. Fundamental credintei noastre trebuie sa fie intotdeauna Cuvantul lui Dumnezeu.

Din nefericire, media ne invata mai mult sa privim si sa ascultam si mai putin sa citim si sa intelegem noi insine mesajul. Traim in era in care vedem si ascultam si aceasta cultura s-a transmis incetul cu incetul si in Biserica.

Oamenii merg la biserica pentru ca sa auda si sa vada si foarte putini ca sa citeasca si sa inteleaga...si astfel multi ajung sa creada orice lucru pe care-l aud fara ca sa-l verifice in Cuvantul lui Dumnezeu. poporul lui Dumnezeu trebuie sa fie mereu poporul Bibliei.

Pavel spune ca Evanghelia nu le-a fost propovaduita doar in cuvant ci si *“cu putere, cu Duhul Sfânt”*. Aici este si diferenta. Fara putere, fara Duhul sfant, cuvintul nu era altceva decat pura teorie.

Duhul este cel care da viata si cand primesti cuvantul in inima ta, si Duhul Sfânt in viata ta, invataturile Evangheliei devin realitate practica si demonstreaza astfel aceasta diferenta.

Textul mai spune ca Evanghelia a ajuns la Tesaloniceni si cu *“indrazneala”*. Indrazneala cu care Pavel, Timotei si Sila au predicat.

Evanghelia nu poate fi una de indoiala; dimpotriva, evanghelia trebuie sa fi revolutionat mai intai viata celui care o predica.

Daca mesajul nu ne-a schimbat viata atunci nu vom putea sa transmitem Evanghelia cu putere.

Pe de alta parte Evanghelia iti da certitudinea salvarii, a mantuirii. Acesta este un alt aspect al “indraznelii” – nu doar a celui care predica ci si a celui care asculta.

Nu poti trai viata crestina cu teama de a fi pierdut.

Trebuie sa ai incredere in salvarea ta in Hristos!

Nu pentru ca ai fi bun!

Nu pentru ca ai implini totul la litera!

Pentru ca daca privesti la faptele tale te vei descuraja, vei simti ca te sufoci...

Indrazneala ta trebuie sa fie adanc inradacinata in Cuvantul lui Dumnezeu si doar acolo!

Iata-ne ajunsi la partea a patra a studiului nostrum si pentru aceasta vom vedea versetele 6 si 7 din 1 Tesaloniceni 1 : *“Și voi înșivă ați călcat pe urmele mele și pe urmele Domnului, întrucât ați primit Cuvântul, în multe neazuri, cu bucuria care vine de la Duhul Sfânt; așa că ați ajuns o pildă pentru toți credincioșii din Macedonia și din Ahaia.”*

In acest text Pavel, Sila si Timotei se prezinta ca exemple pentru Tesaloniceni.

Si-atunci se pune intrebarea : se cuvine ca un crestin sa mearga pe urmele altui crestin, sa-l aiba ca exemplu?

Da, bineinteles ca da!

Dar numai in momentul in care cel urmat calca la randul lui pe urmele lui Hristos!

In schimb un lucru foarte trist este ca deseori oamenii urmeaza alti oameni despre care nu au certitudinea sau siguranta ca acestia calca pe urmele lui Hristos,

Dumnezeu nu conduce un membru aici, altul acolo...Dumnezeu conduce un corp organizat, un popor, o natiune. Dar acest lucru nu inseamna nimic pentru cei care au inceput sa mearga pe urmele unora care ignora gandul de mai sus.

Acum, nu era cazul lui Pavel, Sila si Timotei – de aceea ei puteau spune fara teama ca Tesalonicenii au calcat pe urmele lor.

Dar urmatoarea intrebare logica este : in ce aspect au calcat pe urmele lor Tesalonicenii? Si Pavel ne da raspunsul : *“întrucât ați primit Cuvântul, în multe necazuri, cu bucuria care vine de la Duhul Sfânt”*.

Nu-i asa ca este usor sa primești Evanghelia cand totul merge bine, cand nu exista opozitie sau vreo presiune de vreun fel.

Dar ce faci atunci cand prietenii tai cei mai buni se întorc împotriva ta din aceasta cauza? In timpurile Bisericii primitive nu era usor! Erai considerat dusmanul guvernului si asta iti facea necazuri serioase.

In Apocalipsa 1,9 Ioan vorbeste despre cat de greu era sa accepti Evanghelia : *“Eu, Ioan, fratele vostru, care sunt părtaș cu voi la necaz, la Împărăție și la răbdarea în Isus Hristos, mă aflu în ostrovul care se cheamă Patmos, din pricina Cuvântului lui Dumnezeu și din pricina mărturiei lui Isus Hristos.”*

Suferi in prezent din cauza Cuvantului lui Dumnezeu?

Ti-ai pierdut locul de munca sau posibilitatea unei cresteri, a unei promovari din cauza Cuvantului lui Dumnezeu?

Simti opozitia familiei tale, a prietenilor tai din cauza Cuvantului lui Dumnezeu?

Familia si prietenii tai rad de tine si te batjocoresc din cauza Cuvantului lui Dumnezeu?

Nu te descuraja!

Tesalonicenii au resusit si au invins cu ajutorul lui Isus Hristos si cu siguranta ca si tu poti face la fel!

Sa citim in versetele 7 si 8 cum s-a raspandit vestea despre credinta tesalonicenilor : *“așa că ați ajuns o pildă pentru toți credincioșii din Macedonia și din Ahaia. În adevăr, nu numai că de la voi Cuvântul Domnului a răsunat prin Macedonia și Ahaia, dar vestea despre credința voastră în Dumnezeu s-a răspândit pretutindeni, așa că n-avem nevoie să mai vorbim de ea.”*

Viata acestor crestini care au primit Evanghelia in mijlocul necazurilor a fost un argument puternic si convingator pentru ca si altii sa-L urmeze pe Isus.

Sa nu uiti niciodata ca exemplul tau ii va influenta pe altii in bine sau in rau!

Incheiem cu versetele 9 si 10 care vorbesc despre convertirea tesalonicenilor: *“Căci ei înșiși istorisesc ce primire ne-ați făcut și cum de la idoli v-ați întors la Dumnezeu, ca să slujiți Dumnezeului celui viu și adevărat și să așteptați din ceruri pe Fiul Său, pe care*

L-a înviat din morți, pe Isus, care ne izbăvește de mânia viitoare.”

Convertirea tesalonicenilor a fost autentica!

Spiritul profetic spune ca primul indemn al unui suflet convertit este sa spuna si altora ceea ce Isus a facut in viata lui.

Si exact asa s-a intamplat si cu tesalonicenii!

Dupa convertirea lor au iesit in alte locuri si au predicat Evanghelia lui Dumnezeu prin cuvintele lor si in acelasi timp prin faptele lor.

Si oamenii vedeau cum ei, tesalonicenii, parasisera idolatria si il urmasera pe Isus.

Nu uita ca Tesalonicul era un cuib de religii pagane.

Si noii-convertiti au renuntat la toate acestea si l-au acceptat pe Isus. Si mesajul lor era: *“să așteptați din ceruri pe Fiul Său, pe care L-a înviat din morți, pe Isus, care ne izbăvește de mânia viitoare.”*

Aceasta expresie “mania viitoare” – expresie ce o vom studia mai pe larg intr-o alta ocazie se refera la rezultatul deciziilor noastre.

Pentru ca atunci cand Isus va reveni pe acest pamant, n-o va face pentru ca sa distruga pacatosii ci ca sa distruga pacatul. Si din pacat nu va mai ramanea nimic.

Nu se va mai ridica pentru o a doua oara!

Revenirea lui Isus va insemna sfarsitul pacatului.

Si cei care vor fi ales sa nu renunte la pacat, vor fi consumati o data cu el.

De aceea Biblia spune *“Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii.”-2 Corinteni 6,2.*

De cat timp mai ai nevoie ca sa iei o decizie definitiva pentru Hristos?

Sau ca sa-ti reinnoiesti credinta, sa te ridici, ca sa traiesti o viata de glorie in Hristos?

Gandeste-te la aceasta!

Domnul sa te binecuvanteze!

Traducere si tehnoredactare
Horvath Sorin
www.7adventist.com/studiu/